

**De
Bijloke**
Muziekcentrum

Schnee

Het Collectief

Programma

VR 14.11.25

20:00

Concertzaal

Programma

HANS ABRAHAMSEN **Schnee [55']**

- I. Canon 1a: Ruhig aber beweglich
- II. Canon 1b: Fast immer zart und stille
- III. Canon 2a: Lustig spielend,
aber nicht zu lustig, immer ein
bisschen melancholisch
- IV. Intermezzo nr. 1
- V. Canon 2b: Lustig spielend, aber
nicht zu lustig, immer ein bisschen
melancholisch
- VI. Canon 3a: Sehr langsam, sleppend
und mit Trübsinn (im Tempo des Tai
Chi)
- VII. Canon 3b: Sehr langsam, sleppend
und mit Trübsinn (im Tempo des Tai
Chi)
- VIII. Intermezzo nr. 2
- IX. Canon 4a (Minor) (Hommage à WAM):
Stürmich, unruhig und nervös
- X. Canon 4b (Major): Sehr stürmich,
unruhig und nervös
- XI. Intermezzo nr. 3
- XII. Canon 5a (Rectus): Einfach
und kindlich
- XIII. Canon 5b (Inversus): Einfach und
kindlich

Zet het geluid van je
mobiele telefoon uit.

Opnames maken in de
zaal is niet toegelaten.

Uitvoerders

Het Collectief & gastmusici

Thomas Dieltjens

piano

Piet Kuijken

piano

Wibert Aerts

viool

Paul De Clerck

altviool

Martijn Vink

cello

Toon Fret

fluit & piccolo

Piet Van Bockstal

hobo & Engelse hoorn

Julien Hervé

klarinet

Ties Franken

percussie

Tom De Cock

dirigent

Met sneeuw bedekte eeuwigheid

Jens Cornelius

Hans Abrahamsen, geboren in 1952, was als jonge componist een van de belangrijkste Deense vertegenwoordigers van de 'new simplicity', maar evolueerde richting complexere muziek, en belandde tegen 1990 op een dood spoor. Na een pauze van tien jaar hervatte hij zijn compositiewerk met een nieuwe helderheid, waarin die complexiteit en simplicititeit elkaar ontmoeten.

'Schnee' (2006-2008) is misschien wel Abrahamsens meest radicale stuk uit die 'nieuwe helderheid'. Het ontstond tijdens de pauze in zijn composities in de jaren '90. Tijdens dat intermezzo hield hij zich bezig met bewerkingen van muziek van andere componisten, en dat bracht hem bij Bachs korte, intrigerende canons, BWV 1072-78. 'Ik was volledig in beslag genomen door die muziek en bewerkte de canons met het idee dat ze steeds opnieuw konden worden herhaald', verklaarde hij. 'Voor mij opende deze manier van naar muziek luisteren een geheel nieuwe en inspirerende wereld van in beweging gezette tijd. Afhankelijk van hoe men naar deze canons luistert, staat de muziek stil, gaat ze vooruit of achteruit'.

Bachs muzikale spiegelkamer bracht Abrahamsen op het idee om muziek te schrijven op basis van canonische en andere imitatieve technieken. Onder de titels Canon 1a en Canon 1b presenteerde hij in 2006 wat later de openingsbewegingen van 'Schnee' zouden worden. In deze canons vinden we twee versies van dezelfde muziek, maar met meer lagen en open ruimtes in Canon 1b – een beetje zoals een

uitgebreide 'dubbele' variatie in een baroksuite of, zoals Abrahamsen het omschrijft, 'een schilderij in twee versies met verschillende kleuren'. Het idee van een dubbele identiteit stelde de componist ook in staat om te onderzoeken of een muzikaal proces driedimensionaal kon worden ervaren, om zoals bij stereoscopische foto's een onverwachte diepte-ervaring te bekomen. 'Ik wilde zien of dat ook in muziek kon worden gerealiseerd', legt Abrahamsen uit.

Het zijn niet de numerieke verhoudingen of de traditionele canon-techniek die je als eerste opmerkt wanneer je naar 'Schnee' luistert. Abrahamsens dogma's en zijn extreem nauwkeurige compositietechniek vormen slechts de technische basis voor een zintuiglijke ervaring van multidimensionaliteit en de veranderende gevoelens van richting. De muziek beweegt niet alleen voorwaarts, maar ook achterwaarts en in cirkels, en blijft soms volledig stil staan. Tegelijkertijd creëren de gewichtloze zachtheid van de muziek, het suizen van de wind, de witte ruis en de kristalheldere klanken een mozaïek van grote, witte beelden. Het is geen echte programmamuziek, want voor Abrahamsen is de sneeuw een poëtische voorstelling, een esoterisch symbool in witte nuances.

'Schnee' is introverte, solitaire muziek die tegelijkertijd ruimte biedt voor vrijheid en openheid. Het volledige stuk duurt een uur en is Abrahamsens langste instrumentale werk. 'Ook al is een stuk lang, het kan toch beknopt zijn', legt hij uit. 'In 'Schnee' wordt een enkel moment zo ver mogelijk uitgerekt dat op een gegeven moment de muziek verdwijnt en er alleen een zuchtje lucht overblijft.'

Jens Cornelius is muziekjournalist. Hij schreef deze tekst voor het cd-boekje van 'Schnee' door het Lapland Chamber Orchestra. Een uitgebreide versie vind je op bijloke.be/verhalen. Daar vind je ook een interview met pianist Thomas Dichtjens en dirigent Tom De Cock

**Dit concert wordt gecapteerd door
Klara en uitgezonden op dinsdag
16 december om 20:00.**

ZA 06 DEC | 20:00 | Concertzaal & Foyer

Drums, Bells, Birds and Ghosts

I SOLISTI, HIIIT & Filip Rathé

“Muziek is wiskunde. Een componist die niet kan tellen, kan het beter vergeten.” Al lachend sprak componist Luc Brewaeys waarheden die klinken als een klok. Maar de fascinerendste muziek vind je toch in het onberekenbare, blijkt uit deze avond met muziek van Brewaeys en co. Een kleine lezing uit hun sonore curiositeitenkabinet: de geboorte van een ritmische puls uit de stilte, de rijke en hoogst onregelmatige klank van luidende klokken, het ongrijpbare verloop van een minutenlange echo, het tsjilpen van de rode kardinaal, en zelfs... klinkende potten en pannen.

**De
Bijloke**

Muziekcentrum

Dit concert wordt opgenomen door Klara en uitgezonden op 16 december.

Tickets & info

debijloke.be

09 323 61 00

Godshuizenlaan 2, 9000 Gent

Openingsuren ticketbalie

Di tot vr: 13:00 - 17:00

Bij concerten:

één uur voor het concert

DELEN
PRIVATE BANK

